

XV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Pensionslov.

(Afgivet af Landsthingets Udvalg den 28de November 1870.)

Omstændighederne have medført, at Staten nu har to Pensionslove, hver gjældende for sin Deel af Embedsmændene. I Hovedpunkterne stemme begge Love overeens, og i og for sig er der Intet i Beten for, at den nuværende Tilstand bliver ved, ingen tvingende Grund, der kan udøve sit Tryk henimod det Nye; men det kan paa den anden Side dog ikke nægtes, at det er mindre naturligt, at en Tilstand opretholdes, hvortil al Grund er bortfalden, som i enkelte Punkter stiller Statens Embedsmænd ulige, og som stundom endogsaa gjør samme Embedsmænds pensionsberettiget efter to forskjellige Love.

Det Udvalget saaledes maa billige den for Lovudkastet til Grund liggende Tanke, at forene de to nu gjældende Pensionslove til een, har det maattet opfaste sig det Spørgsmaal, om der maatte findes Anledning til at benytte denne Leilighed til en mere gennemgribende Revision af de gjældende Regler for Embedsmændenes Pensionering, der nu indholdes i det forelagte Lovforslags §§ 5 og 6. Ved Besvarelsen af dette Spørgsmaal har Udvalget deelt sig i et Fleertal og et Mindretal.

Fleertallet (Brunn, Fischer og Kjær) besvarer Spørgsmaalet benegtende og det skal erklære, at det fastholder sin Mening i denne Henseende saa ubetinget, at det vil foretrække at beholde den nu bestaaende Tilstand med dens smaa Ulemper for en Lov, der i noget væsentligt Punkt hidfører Forandringer i de to nævnte Paragrafer.

Man kan tænke sig to Grunde, af hvilke saadanne Forandringer kunne anses for tilraadelige: enten at den Pension, der følger

af de nu bestaaende Regler, maatte anses for at være rundeltgere end fornødent, eller at der ved de bestaaende Regler var paaført Statskassen større Byrder, end den er istand til at bære. Det er den sidstnævnte Grund, der er fremhævet af dem, der hidtil have ført Ordet for væsentligere Forandringer i de Bestemmelser, der svare til det foreliggende Lovforslags §§ 5 og 6; man henviser til det Beløb, hvormed Pensionscontoen fremtræder i Finanslovsforslagene (for 1871—72 med 1,530,000 Rd.), og indbringer deraf en Slutning til Nødvendigheden af at forandre de Regler, hvorefter Pensionerne bestemmes. Den rette Sammenhæng med denne Slutning har imidlertid i de sidst foreløbne Aar været saa ofte og omhyggelig drøftet, at det ikke vil være nødvendigt her at gaae ind paa en omfattende Undersøgelse af Sagen. Det Lovforslag, der forelagdes Folkethinget i Samlingen 1869—70, indeholder saaledes en Række af Oplysninger og Betragtninger, hvoraf det fremgaar, at det Beløb, hvormed Pensioner nu opføres i Budgettet, ikke afgiver nogen paalidelig Maalestof for Pensionslovenes Virkning, idet der nemlig under hin Summe indbefattet 1) betydelige Pensioner, der ere ældre end den ældste af Pensionslovene, 2) betydelige Summer, for hvilke Statskassen har faaet Bederlag, og som derfor egentlig ikke vedkomme Pensionscontoen, 3) en Mængde Pensioner, der ere hidførte ved de overordentlige og ulykkelige Forhold, der have hjemsøgt Staten, eller ved Foranstaltninger, som det har været anset for hensigtsmæssigt at træffe, f. Ex. Dresundsstoldens Ophevelse og Talletteriets Affkælfelse. Endelig maa der ved Bedømmelsen af, hvorledes Pensions-